

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/254/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414202364
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414202364.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: G. B. B., a.s., X. XX, XXX XX A., IČO: XXXXXXXX, proti odporcom: 1/ Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom S. A. - W., S. XX/XX, 2/ V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. A. - W., S. XX/XX, zastúpení splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, o zaplatenie 20 666,29 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 23. 01. 2015 č. k. 9C/140/2014-106, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd vydal vo veci predbežné opatrenie podľa § 102 ods. 1 O. s. p. na návrh odporcu a uložil navrhovateľovi povinnosť do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zdržať sa výkonu záložného práva vyplývajúceho z článku III. Úverovej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom 1/, 2/ dňa 21. 07. 2009 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území W. zapísaných na LV č. XXX, konkrétne rodinný dom č. súpisné XX, hospodárska budova č. súpisné XXX a ďalšie pozemkové nehnuteľnosti vo výroku presne špecifikované. Spoločnosti Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Gunduličova 3, Bratislava, IČO: 35 849 703 zakázal do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vykonať dražbu týchto nehnuteľností. Prvostupňový súd poukázal na návrh odporcov na nariadenie predbežného opatrenia, ktorí okrem iného tvrdili, že zo skutkového stavu a doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že hodnota pohľadávky navrhovateľa je viac než sporná a bez určenia výšky, prípadne určenia samotnej existencie tejto pohľadávky by bolo v rozpore so zákonom vykonanie dražby predmetných nehnuteľností. Zo strany navrhovateľa ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi najmä z dôvodu, že tento sa má vykonať bez ohľadu na rozhodnutie súdu vo veci samej. Naliehavý právny záujem odôvodnili tým, že pokiaľ navrhovateľ pristúpi k výkonu záložného práva predmetných nehnuteľností na základe neplatnej a zaniknutej záložnej zmluvy a napriek vedenému súdnemu konaniu, v ktorom má byť rozhodnuté o existencii a výške pohľadávky navrhovateľa, by v prípade uskutočnenia dobrovoľnej dražby s veľkou pravdepodobnosťou došlo na strane odporcov k závažnej a neodstrániteľnej ujme z dôvodu možnosti straty strechy nad hlavou. Súd uzavrel, že vzhľadom na skutočnosť, že vo veci nie je rozhodnuté a uplatnená pohľadávka navrhovateľa je sporná najmä s prihliadnutím na námietku premlčania vznesenú odporcami, je dôvodný návrh odporcov na nariadenie predbežného opatrenia smerujúceho k tomu, aby nedošlo k realizácii záložného práva s cieľom uspokojiť spornú pohľadávku.

Proti nariadenému predbežnému opatreniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ označené ako „Odvolanie voči rozsudku 9C/140/2014“. Vytýkal prvostupňovému súdu, že rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia zaslal navrhovateľovi bez predchádzajúceho zaslania návrhu na vydanie predbežného opatrenia, čím sťažil navrhovateľovi možnosť skutkovo a právne argumentovať a odňal mu tým možnosť konať pred súdom.

V ďalších dôvodoch odvolania vyjadril svoj právny názor k tvrdeniu o premlčaní dlhu, keď podľa jeho právneho názoru je potrebné otázku premlčania posudzovať podľa právnej úpravy Obchodného zákonníka, nakoľko vzťah vznikol z titulu poskytnutia úveru ako absolútneho obchodu, keď v zmysle § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba 4 roky. Podľa jeho právneho názoru uplatnený nárok v čase podania žalobného návrhu nebol premlčaný. Ďalšou skutočnosťou, ktorá má podstatný vplyv na premlčanie nároku navrhovateľa je správanie sa samotných odporcov po žiadosti o okamžité splatenie úveru v podobe ich záujmu na vyriešenie vzniknutej situácie plnením formou splátok. Po odsúhlasení splátkového kalendára došlo zo strany odporcov k čiastočným dobrovoľným plneniam v súlade s čl. 3 žalobného návrhu, napriek tomu, že táto skutočnosť bola v priebehu konania deklarovaná, súd sa s ňou žiadnym spôsobom nevysporiadal. Opätovne vytykal sťaženie možnosti argumentovať voči tvrdeniam odporcov uvedeným v návrhu, nakoľko tento mu nebol doručený.

V ďalšom poukázal na skutočnosť, že zo strany odporcov došlo v priebehu roku 2011 k porušeniu zmluvných povinností konkrétne povinnosti splácať poskytnuté finančné prostriedky pravidelnými mesačnými splátkami, na základe čoho navrhovateľ ako veriteľ postupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami v súlade s čl. V ods. 2 b Zmluvy požiadal odporcov dňom 29. 03. 2011 o okamžité splatenie úveru. Navrhovateľovi nie je zrejmé, v čom odporcovia vidia spornosť uplatnenej pohľadávky, resp. z akých zákonných ustanovení odvodzujú jej premlčanie.

K zriadeniu záložného práva, ako neprijateľnej podmienky v zmysle tvrdenia odporcov poukázal na rozsudok SDEU vo veci V. K./Smart Capital, a.s. (vzhľadom na to, že právo na obydlie predstavuje základné právo, vnútroštátny súd ho musí zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, účelom Smernice 93/13/EHS je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom, alebo dodávateľom a spotrebiteľom), v ktorej súvislosti sa Krajský súd v Prešove obrátil na Súdny dvor za účelom zistenia, či má zmluvná podmienka týkajúca sa mimosúdneho výkonu záložného práva na nehnuteľnosť nekalú povahu so spresnením, že táto podmienka veriteľovi umožňuje výkon záložného práva bez súdneho preskúmania. Súdny dvor v danom prípade nezistil nekalú povahu zmluvnej podmienky týkajúcej sa mimosúdneho výkonu záložného práva, preto vzhľadom na túto skutočnosť považuje tvrdenia odporcov v tomto smere za bezpredmetné.

K odôvodneniu súdu, v zmysle ktorého tu existuje naliehavý právny záujem na dočasnej úprave vzťahov účastníkov označuje za neodôvodnené, zmätočné a zároveň nepodložené v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Vyjadruje sa k otázke naliehavosti právneho záujmu v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. majúca za to, že vo veci nie je daný naliehavý právny záujem a odporcovia sa svojím konaním snažia iba oddialiť výkon záložného práva z dôvodu, aby si v danom období vyriešili svoje vzťahy a finančné problémy. Trvá na tom, že navrhovatelia (predbežného opatrenia) musia formulovať naliehavý právny záujem tak, aby vysvetlili, v čom vidia samotnú naliehavosť. V opačnom prípade sa domnieva, že konaním odporcov dochádza k šikanovaniu navrhovateľa a k porušovaniu zásady hospodárnosti konania. Odporcovia pritom uvádzajú rôzne iné skutočnosti, ktoré vzhľadom na ich povahu, zmätočnosť aj skutočnosť, že ich nedoložili žiadnymi dôkazmi, považuje za účelové. K tvrdeniu odporcov, že zo strany navrhovateľa dochádza k protiprávnemu konaniu a ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi, keď požaduje plnenie z neprijateľných podmienok atď. považuje za poškodzujúce dobré meno navrhovateľa a považuje ich za neprijateľné.

Navrhovateľ uvádza, že právny názor súdu spočívajúci vo vydaní predbežného opatrenia po nedoručení samotného návrhu navrhovateľovi, vzatí všetkých tvrdení odporcov za svoje bez akejkoľvek premisy k tvrdeniam odporcov a zákonom nemá v právnej úprave žiadnu právnu oporu a značným spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán. Uznesenie súdu považuje za nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného a neurčitého odôvodnenia, v odôvodnení súd zhrnul iba tvrdenia odporcov, ktoré zoberal za svoje a bez akéhokoľvek súvisu uviedol pár citácií zákonného ustanovenia. Napriek tomu, že odporcovia svoje tvrdenia nepodložili žiadnymi dôkazmi, súd nepovažoval za potrebné zaslať navrhovateľovi návrh odporcov na vyjadrenie. Podľa názoru odvolateľa odôvodnenie rozsudku (?) nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je nepresvedčivé, nepreskúmateľné a zmätočné. Domáha sa zmeny napadnutého uznesenia tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia súd zamietne.

Krajský súd, ako súd odvolací po zistení, že prvostupňový súd nedoručil zároveň s uznesením o nariadení predbežného opatrenia navrhovateľovi návrh odporcov na nariadenie predbežného opatrenia,

odstránil toto pochybenie a zaslal navrhovateľovi návrh na nariadenie predbežného opatrenia, zároveň mu poskytol dodatočnú lehotu na doplnenie dôvodov odvolania, pokiaľ to považuje za potrebné.

Navrhovateľ v doplnení odvolania uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu, uznesenie okresného súdu považuje za nespreskúmateľné z dôvodu nedostatočného a neurčitého odôvodnenia, keď súd iba zhrnul tvrdenia odporcov, ktoré vzal za svoje, uviedol bez akéhokoľvek súvisu pár citácii zákonných ustanovení napriek tomu, že odporcovia svoje tvrdenia nepodložili žiadnymi dôkazmi.

K podaniu odporcov, v ktorom uvádzajú, že si navrhovateľ uplatnil neexistujúcu pohľadávku (návrhom na vydanie platobného rozkazu a výkonom záložného práva) uvádzajú, že celé podanie odporcovia opierajú o tvrdenia uvedené v odpore, podľa ktorých výpoveďou úverovej zmluvy zanikol záväzok odporcov vyplývajúci z úverovej zmluvy a zmluvné strany si mali vrátiť len to, čo na základe úverovej zmluvy nadobudli z dôvodu bezdôvodného obohatenia, z čoho jasne vyplýva, že zánikom úverovej zmluvy došlo zároveň k zániku záložnej zmluvy zabezpečujúcej záväzok odporcov o čo odporcovia opierajú neplatnosť záložnej zmluvy. Ďalej poukazuje na ust. § 506 Obchodného zákonníka s tým, že zmluvné strany si pre prípad porušenia zmluvných povinností (konkrétne porušenie splácania poskytnutých finančných prostriedkov stanovenými mesačnými splátkami) dohodli ust. čl. V ods. 2 písm. b/ Zmluvy, podľa ktorého v prípade, že dlžníci meškajú so zaplatením dvoch splátok medziúveru/ stavebného úveru, alebo podľa čl. 2 nezaplatenie niektorých zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru. V zmysle citovaného ustanovenia, (ktoré sa aplikuje, pokiaľ zmluva neobsahuje odchýlenú úpravu) zákon dáva veriteľovi možnosť odstúpiť od zmluvy, pričom nemusí pristúpiť ku kroku smerujúcemu k eliminácii zmluvy. Poukazuje v tomto smere na zmluvnú voľnosť strán v otázke dohodnutia postihu za podstatné porušenie zmluvy. V zmysle zmluvného dojednaní sa teda navrhovateľ s odporcami dojednali na tom, že jednostranný právny úkon/sankcia za porušenie zmluvných povinností bude okamžité splatenie úveru resp. žiadosť o okamžité splatenie úveru, nie ako uvádzajú odporcovia, výpoveď úverovej zmluvy.

Pokiaľ odporcovia dôvodnosť svojho návrhu odôvodnili neplatnosťou záložnej zmluvy, ktorú vidia v tom, že nemohli vykonať zmeny v záložnej zmluve, čo považujú za neprimerané a neprijateľné, toto tvrdenie nie je podložené žiadnymi skutočnosťami ani zákonnými ustanoveniami. Neprijateľnosť zabezpečenia vidia v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška záväzkov vyplývajúca zo zmluvy. Ani toto tvrdenie nie je podložené jediným argumentom, opätovne ide o pocitovú argumentáciu, ktorá nie je založená na žiadnom zákonom argumente. Otázke primeranosti zabezpečenia sa súdy venovali viackrát a v danom prípade, vzhľadom na výšku poskytnutého úveru a výšku zabezpečenia stanovenú znaleckým posudkom v čase poskytnutia úveru, nemožno považovať zabezpečenie za neprimerane vyššie. V ďalšom poukazuje na nanajvyš neštandardný spôsob špecifikácie trov právneho zastúpenia zástupcu odporcov keď účelovo navyšuje hodnotu sporu svojvoľným vyčíslovaním hodnoty príslušenstva.

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu právny zástupca odporcov uvádza, že podľa ust. § 75 ods. 8 O.s.p. o nariadení predbežného opatrenia súd rozhodne aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov, návrh na nariadenie predbežného opatrenia doručí súd ostatným účastníkom až spolu s uznesením, ktorým bolo predbežné opatrenie nariadené. Súd preto postupoval v plnom súlade so zákonom a nemohlo dôjsť postupom súdu k porušeniu procesných práv navrhovateľa, ani k prípadnému odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom.

K otázke, či sa majú na vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere aplikovať všeobecné ustanovenia záväzkového práva obsiahnuté v Obchodnom zákonníku, alebo v Občianskom zákonníku poukazuje na aktuálne platné a účinné znenie ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. V tomto smere poukazuje na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov.

K predloženému rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ vo veci V. K./Smart Capital a.s. uvádza, že Súdny dvor rozhodol len o tom, že slovenská práva úprava dobrovoľných dražieb nie je v rozpore s ustanoveniami smernice 93/13/EHS, odporcovia poukazujú na aktuálne platné a účinné ustanovenie § 53 ods. 4 písm. s/ OZ, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia

dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa. V čase uzavretia úverovej zmluvy a zmluvy o záložnom práve predmetné ustanovenie zákona nebolo platné a účinné, preto je na mieste otázka retroaktívnej účinnosti týchto ustanovení. Podľa názoru odporcov je potrebné uvedené ustanovenie aplikovať aj na vzťahy založené pred jeho účinnosťou, ktorý záver možno vyvodiť zo samotného charakteru príkladného výpočtu neprijateľných zmluvných podmienok.

Podľa odporcov je dôležité, či boli splnené podmienky pre vydanie predbežného opatrenia a nie podrobný prieskum skutkového stavu, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Opätovne poukazujú na zásadnú skutočnosť, že sa má uskutočniť výkon záložného práva bez ohľadu na prebiehajúce konanie, ktoré bolo iniciované samotným navrhovateľom a bez ohľadu na spornosť v otázke výšky uplatnenej pohľadávky i samotnej existencie záväzku odporcov. Za zásadné v tomto prípade považuje porovnanie práva veriteľov na výkon zabezpečovacieho prostriedku (záložného práva), ktoré vyplýva zo záložnej zmluvy, ktorej platnosť je viac než pochybná a na druhej strane práva spotrebiteľov na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a ochranu ich obydlia. Právo spotrebiteľa na ochranu ich práv musí byť uprednostnené pred právom veriteľov na urýchlené uspokojenie svojich pohľadávok o to viac v prípade, ak je pohľadávka sporná, ak dochádza k ohrozeniu obydlia spotrebiteľa a je dôvodne spochybnená nielen platnosť záložnej zmluvy, zmluvy o úvere, ale aj existencia samotného nároku navrhovateľa.

K otázke naliehavosti právneho záujmu na nariadenie predbežného opatrenia uvádzajú, že táto vyplýva najmä zo spornosti platnosti záložnej zmluvy, zo spornosti existencie a výšky pohľadávky navrhovateľa, ktorá má byť výkonom záložného práva uspokojená, z dôvodu prebiehajúceho sporu o existenciu a výšku pohľadávky navrhovateľa, ktorá má byť uspokojená výkonom záložného práva a z hrozacej závažnej ujmy na strane odporcov v prípade výkonu záložného práva a straty obydlia len za účelom urýchleného uspokojenia spornej pohľadávky navrhovateľa. V ďalšom sa vyjadruje k vyčísleniu trov právneho zastúpenia. Navrhuje napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne a tiež správne odôvodnené podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že odvolanie navrhovateľa proti vydanému predbežnému opatreniu, ktoré v priebehu konania podľa § 102 ods. 1 O.s.p. nariadil na návrh odporcov prvostupňový súd, nie je dôvodné.

Konanie začalo na návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplata sumy 20 666,29 € ako istiny, riadneho úroku a tiež úrokov z omeškania, ako aj náhrady trov konania. Z návrhu vyplýva, že medzi navrhovateľom, ktorý je bankou a odporcami 1/,2/ bola uzatvorená úverová zmluva, v zmysle ktorej bol odporcom poskytnutý medziúver pre stavebné sporenie H. v sume 20 900 € pri úrokovej sadzbe 6,39 % ročne. Odporcovia 1/,2/ poskytnutý úver nesplátili, napriek písomnej výzve, preto boli upozornení na úhradu celého zostatku úveru. Po nerešpektovaní tejto písomnej výzvy, navrhovateľ odporcov požiadal o okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 21 246,03 €, súčasne sa zvýšila platná úroková sadzba zostatku o 5% ročne. Po termíne okamžitého splatenie celého úveru odporcovia čiastočne uhradili dlžnú sumu tak, ako to navrhovateľ v odôvodnení návrhu rozpísal za jednotlivé mesiace od 30. 03. 2011 vo výške 153 € až po posledný termín úhrady 14. 02. 2014 vo výške 150 €. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému odporcovia podali odpor. V odpore vzniesli námietku premlčania v celom rozsahu majúca za to, že vypovedaním úverovej zmluvy došlo k zániku zmluvného záväzkového vzťahu, dôsledkom čoho vzniklo navrhovateľovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda toho, čo odporcovia z pôvodného zaniknutého zmluvného vzťahu nadobudli, avšak nevrátili. Ide o bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka (plnenie z právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol), takže subjektívna lehota v tomto smere začala plynúť odo dňa doručenia výpovede odporcom t.j. 04. 04. 2011 a dňa 05. 04. 2013 došlo k premlčaniu nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia. Domáhajú sa zamietnutia uplatneného návrhu.

V ďalšom označujú návrh za strohý, neurčitý a nezrozumiteľný, keď navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal odôvodnenosť požadovaného nároku v uplatnenej výške, nie je zrejmé, či v čase od podpisu úverovej zmluvy do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úvere boli uhradené nejaké splátky úveru, chýba

ich počet a výška. Navrhovateľ tiež neuviedol, na základe omeškania so splatením ktorej splátky došlo k zosplateniu celého dlhu odporcu, ktorý údaj je nevyhnutný pre určenie počiatku plynutia všeobecnej premlčacej doby, ako i pre dodržanie dikcie ust. § 53 ods. 9 OZ.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na platby prijaté od odporcov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, poukazuje na skutočnosť, že tieto mali byť započítané na úhradu istiny úveru. Je zrejmé, že v žiadnom prípade nemôže byť správna uplatnená výška istiny 20 666,29 € pri úvere 20 900 € a splatených splátkach.

Ako ďalej vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľ zaslal svoje vyjadrenie k odporu (č.l. 55 až 58) spolu s príslušnými dôkazmi (požiadavka na čerpanie finančných prostriedkov, oznámenie o výplate, list označený ako začiatok splácania úveru zo dňa 20. 08. 2009, výpisy z účtu za roky 2009 až 2014, žiadosť o splátkový kalendár).

Dňa 27. 10. 2014 došlo do spisu podanie odporcov datované dňom 23. 10. 2014 - návrh na nariadenie predbežného opatrenia na zdržanie sa výkonu záložného práva, kde odporcovia uvádzajú, že im bola doručená výzva, za účelom umožnenia vykonania ohodnotenia nehnuteľnosti a ohliadky nehnuteľnosti zo dňa 10. 04. 2014, na základe ktorej odporcovi bolo oznámené rozhodnutie navrhovateľa o realizácii záložného práva predajom nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu 1/ na dražbe, ďalej konkretizovaných a individualizovaných. Navrhovateľ si teda podľa odporcov neexistujúcu pohľadávku uplatnil nielen podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, ale aj začatím výkonu záložného práva. Za účelom umožnenia nerušeného priebehu a rozhodnutia v konaní (9C /140/2014) navrhli vydanie predbežného opatrenia do rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa zakáže navrhovateľovi vykonať dražbu predmetných nehnuteľností. Okrem dôvodov uvedených v odpore voči platobnému rozkazu namietajú aj neplatnosť záložnej zmluvy, keď samotné zabezpečenie záväzku odporcov ako dlžníkov vopred pripravenou a bez možnosti zmeny podpísanou záložnou zmluvou považovali za neprimeranú a neprijateľnú požiadavku navrhovateľa, keď neprijateľnosť takéhoto zmluvného dojednania vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 4 písm s/ OZ. Odporcovia tvrdia, že je zrejmé zo skutkového stavu a doposiaľ vykonaného dokazovania, že hodnota pohľadávky navrhovateľa je viac než sporná a bez určenia výšky prípadne určenia samotnej existencie tejto pohľadávky by bolo v rozpore so zákonom vykonanie dražby predmetných nehnuteľností. Zo strany navrhovateľa ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že tento má byť vykonaný bez ohľadu na rozhodnutie súdu vo veci samej, ktorého začatie inicioval sám navrhovateľ. Naliehavosť právneho záujmu odôvodnil právny zástupca odporcov tým, že k výkonu záložného práva navrhovateľ pristúpil na základe neplatnej a zaniknutej záložnej zmluvy a napriek vedenému súdному konaniu, ako aj tým, že v prípade uskutočnenia dobrovoľnej dražby s veľkou pravdepodobnosťou dôjde na strane odporcov k závažnej a neodstraniteľnej ujme. Preto sa domáhajú poskytnutia predbežnej ochrany formou nariadenia predbežného opatrenia podľa § 75 ods. 1/4/ a § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p..

Ako je ďalej zrejmé z obsahu spisu okresný súd tomuto návrhu vyhovel a nariadil predbežné opatrenie s poukazom na to, že vo veci doposiaľ nie je rozhodnuté. Uplatnená pohľadávka navrhovateľa je sporná najmä s prihliadnutím na námietku jej premlčania vznesenú odporcami, preto návrh odporcov na nariadenie predbežného opatrenia smerujúceho k tomu, aby nedošlo k realizácii záložného práva s cieľom uspokojiť spornú pohľadávku považuje za dôvodný a vyhovel mu.

V posudzovanej veci je teda nesporné, že súd prejednáva vec, predmetom ktorej je navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky vzniknutej z uzavretej zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcom medziúver pre stavebné sporenie H. v sume 20 900 € pri úrokovej sadzbe 6,39% ročne. Pohľadávku navrhovateľa spochybnili odporcovia podaním odporu proti platobnému rozkazu, kde okrem iného vzniesli námietku premlčania. V konaní je ďalej preukázané, že navrhovateľ pristúpil aj k výkonu záložného práva podľa čl. III úverovej zmluvy, dôkazom čoho je písomná výzva dražobnej spoločnosti, a.s. zo dňa 10. 04. 2014 zaslaná odporcovi 1/.

Pokiaľ za takejto situácie prvostupňový súd vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, aby do rozhodnutia vo veci samej zakázal navrhovateľovi zdržať sa výkonu záložného práva vyplývajúceho z čl. III úverovej zmluvy, ako aj Dražobnej spoločnosti a.s. zakázal vykonať dražbu nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcov, podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené všetky základné zákonné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia. To znamená navrhovateľa predbežného opatrenia musia osvedčiť pravdepodobnosť nároku, ktorému má byť poskytnutá súdna ochrana, v tomto prípade ide

o obranu odporcov založenú na námietke premlčania uplatneného nároku, okrem toho na tvrdení neplatnosti záložnej zmluvy. Bez akýchkoľvek pochybností možno pritakať záveru, že prípadným výkonom záložného práva by mohlo dôjsť k závažnej ujme na strane odporcov za situácie, že by ich obrana voči uplatnenému nároku bola dôvodná a navrhovateľ by v konaní nebol úspešný. Vzhľadom na uvedené nesúhlasí odvolací súd s názorom navrhovateľa, podľa ktorého odporcovia ako navrhovatelia predbežného opatrenia neosvedčili naliehavý právny záujem na nariadení predbežného opatrenia, keď navyše navrhovateľ potrebu dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi resp. jej neexistenciu odvodzuje od posudzovania naliehavosti právneho záujmu v prípade určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p., keď naliehavý právny záujem na určovacej žalobe nemožno stotožňovať s odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Podľa § 75 ods. 2 O.s.p. návrh (na predbežné opatrenie) má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

V danej veci, nakoľko ide o predbežné opatrenie podľa § 102 O.s.p., kde sa primerane použijú ust. § 74 a nasl. O.s.p. navrhovatelia predbežného opatrenia v tomto konaní ako odporcovia spochybňujú nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy a to jednak jeho výšku, okrem toho aj existenciu vzhľadom na vznesenú námietku premlčania. Pokiaľ ide o odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, alebo potreby dočasnej úpravy pomerov tak, ako už bolo uvedené, túto odporcovia odôvodnili postupom Dražobnej spoločnosti a.s., čo znamená, že navrhovateľ napriek ním vyvolanému sporu o zaplatenie dlžnej sumy pristúpil aj k výkonu záložného práva v zmysle ustanovení úverovej zmluvy (konkrétne v čl. III), pričom odporcovia platnosť záložnej zmluvy spochybňujú.

Pokiaľ v odvolaní navrhovateľ vytýka prvostupňovému súdu skutočnosť, že pred vydaním predbežného opatrenia mu nedoručil návrh na nariadenie predbežného opatrenia odvolací súd konštatuje, že v tomto smere k žiadnemu pochybeniu nedošlo, pretože návrh na nariadenie predbežného opatrenia súd zasiela druhému účastníkovi zároveň s nariadeným predbežným opatrením (§ 75 ods. 8 O.s.p.). Dôvodná je táto námietka v tom smere, že prvostupňový súd zrejme opomenul doručiť navrhovateľovi návrh na nariadenie predbežného opatrenia, hoci pokyn na to sudca vydal, avšak na doručení z obálky, v ktorej súd predbežné opatrenie navrhovateľovi doručil, nie je uvedené, že mu bol doručovaný aj samotný návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Z tohto dôvodu odvolací súd napravil toto pochybenie a umožnil odporcovi doplniť odvolacie dôvody, keď súhlasil s tým, že bez doručenia návrhu (na predbežné opatrenie) nemá možnosť na rozhodnutie riadne argumentovať, čo v konečnom dôsledku mohlo znamenať porušenie jeho práva na riadny a spravodlivý proces.

K ďalším odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza, že tieto sú nad rámec skúmania veci prvostupňovým aj odvolacím súdom v konaní o predbežnom opatrení. Konkrétne ide o námietku ohľadne tvrdenia odporcov o premlčaní dlhu a právnu argumentáciu navrhovateľa proti dôvodnosti tejto námietky premlčania, rovnako aj skúmanie platnosti zriadenia záložného práva, ktorú odporcovia označili za neprijateľnú podmienku, keď skúmanie opodstatnenosti a dôvodnosti obrany odporcov vznesenej v podanom odpore (to znamená preskúmanie dôvodnosti námietky premlčania, preskúmanie platnosti zmluvy v bode III. - zriadenie záložného práva na nehnuteľnosť) budú právne posudzované pri rozhodnutí vo veci samej a sú nad rámec skúmania podmienok pre vydanie predbežného opatrenia. Z tohto dôvodu nemôže ani odvolací súd na tieto námietky navrhovateľa reagovať záväzným stanoviskom, pretože bude vecou prvostupňového súdu, ako tieto otázky posúdi po skutkovej i právnej stránke. Z tohto dôvodu nemožno súhlasiť ani s námietkou, že napadnuté uznesenie okresného súdu je zmätočné nepreskúmateľné a nepresvedčivé a nespĺňa náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd poukazuje na to, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím vo veci a preto súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Zo zákonnej úpravy predbežného opatrenia vyplýva, že ide o inštitút základnou funkciou ktorého je dočasne upraviť pomery účastníkov. Nárok pritom nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť osvedčený, keď miera osvedčenia sa riadi konkrétnou situáciou. Pri rozhodovaní súd nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci. Súd sa preto obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, tieto musia byť takého charakteru, že ak by k dočasnej úprave pomerov nedošlo, mohlo dôjsť k nezvratiteľnému

následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátiteľný len s neprimeraným úsilím a nákladmi resp. s veľkými obtiažmi. Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhované predbežné opatrenie má priamy súvis s konaním vo veci samej, súdu vzhľadom na charakter predbežného opatrenia neprináleží posúdiť, do akej miery budú navrhovatelia úspešní, alebo do akej miery budú odporcovia vo svojej obrane proti návrhu úspešní. Cieľom predbežného opatrenia je do vyriešenia sporu vo veci samej nezrealizovať výkon záložného práva, preto tu existuje skutkový aj právny dôvod na nariadenie predbežného opatrenia.

Podľa názoru odvolacieho súdu nariadený rozsah predbežného opatrenia je primeraný sledovanému legitímnemu účelu a je konkretizovaný tak, aby bolo zrejmé, ktorého konania sa má povinný subjekt v tomto prípade navrhovateľ a tretí subjekt dražobná spoločnosť dočasne do rozhodnutia vo veci samej zdržať. Nariadením predbežného opatrenia podľa názoru odvolacieho súdu, pritom navrhovateľovi nevznikne žiadna závažná ujma.

Pokiaľ za daného stavu rozhodol prvostupňový súd, že vyhovel návrhu odporcov na nariadenie predbežného opatrenia, nezistil odvolací súd žiadny dôvod pre zmenu tohto rozhodnutia tak, aby návrh zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie o nariadení predbežného opatrenia podľa § 219 ods. 1 , 2 O.s.p..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.